

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se označilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Baron Walterskirchen.

Priobčili smo že čitateljem deloma zadnji govor barona Walterskirchna in zato morebiti tudi ustrezemo, če s kratkimi potezami zarišemo osobo in prošlo zgodovino razsodnega avstrijskega politika.

Baron Walterskirchen je jeden izmed tistih v javnost stopivših politikov v Avstriji, o katerih se sme trditi, da so celi možje. Čedalje bolj redko zasejani so tudi pri nas taki možje, katere v javnost na politično torišče vodi le jedna misel: delovati za občo blaginjo brez stranskih namer, brez svoje osobne svrhe. A mej temi častnimi izimami nahajamo barona Roberta Walterskirchna, ki je s svojim poštenjem, svojo učenostjo, a zlasti tudi z izredno zgovornostjo svojo znal pridobiti spoštovanje vseh strank. In uprav prežalostno znamenje je to, da je on, jeden izmed najboljših, stopiti moral s političnega torišča, da so njemu, baronu Walterskirchnu, že nekaj let sem zaprte duri našega parlamenta! Baron bil je član nemško-liberalne stranke, a togota, nestrpljivost te stranke zadela je tudi tega odličnega pristaša, tudi baron Walterskirchen občutil je trdo pest nemško-liberalne taktike, ko je bil ostavil društvo in pota zedinjene levice. Baronu Walterskirchnu narodnostni boj ni svrha, nego njegova misel je, da se mir doseči dá mirnim potom,

samo da bi to hotele in želele bojne stranke. Uvidel je svoje dni, da je liberalna stranka neizmerno veliko zakrivila s svojim ravnanjem proti Čehom, da je baš ona kriva narodnostnega prepira, in ker je bil ob tem uverjen, smatral se je dolžnega in poklicanega, da je to svoje prepričanje brez ovinkov in jasno razodeval ter krepko stopil proti nemško-liberalni levici. A namestu da je levica spoštovala mnenje svojega sobojevnika, ki je mnogo veljave imel v občinstvu, ter si jo z novimi izjavami svoje pravicoljubivosti le še bolj pomnožil, pričela je proti njemu dosledno agitacijo. Baron Walterskirchen, uvidevši, da ta agitacija sad rojeva celo v njegovem okraji, odložil je zato hitro svoj državnozborni mandat. Toda levica od tega ni imela nobenega dobička; na strani političnega pregnanca, podleglega levičarskemu terorizmu, jelo se je zbirati mnoštvo somislečih. Kmalu potem, ko je bil baron Walterskirchen ostavil parlament, skušal je v družbi z drom. Fischhofom na Dunaji ustrojiti novo stranko. Čas in druge okolnosti neso bile ugodne za to.

Od tega časa je baron Walterskirchen molčal. Kar pred nekoliko dnevi počil glas, da bode tukaj v nekem društvu govoril o stvareh v Avstriji. To je bilo dovolj. Vse politične kroge je zanimalo obetano predavanje, težko se ga je pričakovalo. Sedaj vemo, da se baron Walterskirchen ni premaknil s stališča, katero ga je bilo razdvojilo z levico. Skrbno se je govornik ogibal očitaj in osebnih napadov. Kar si je bil izvolil za obravnavo, to je razpravljal čisto akademično, a baš zaradi tega je spekel lahen zasmeh, zbudilo je plemenito čudenje, s katerim je bičal tiste, ki moči države in narodov uničujejo v narodnostnem boji. Ostro je baron spuščal se proti izrodokom kapitalstva, proti banalnemu liberalizmu in poudarjal je, da ima socialno vprašanje pravico do mesta v strankarskem programu. Poslušalstvo je ta govor burno odobraval in poslednje dni vidimo, da se z njim pečajo vsi časopisi obširno in na odličnih mestih.

Na tistem shodu izrekla se je tudi želja, da bi baron Walterskirchen kmalu nastopil z govorom kandidata za državni zbor. Toda znamenje je malo za dobo, v kateri bodo taki apostoli pravice in miru imeli tisto ceno, ki jo zaslužijo! Mož, kakršen je Walterskirchen, da se še spravi tudi od nemške strani v parlament, toda da bi njegovo stališče, njegovi nazori zmagali, za to ni še nobenega upanja! Dokler bode vladal tak nemški duh, toliko

časa zatirani slovanski rodovi ne bodo položili narodnega orožja iz rok! Sicer pa je narodnostno vprašanje tudi točka socialnega programa, narodnost je v marsikaterem oziru podstava socialne blaginje.

Naše šolske razmere v Trstu.

Napačno bi bilo, ko bi kdo iz zadnjega mojega članka sklepal, da bi se vse naše šolske reve in nadloge obrnile na bolje, ko bi Trst z okolico imel poseben deželni šolski svet, kot ga imajo ostale tostranske dežele. Gotovo se ne da tajiti, da bi tak samostalen deželni šolski svet večinoma otrese se upliva mestnega zbora in vsemogočnega sedanjega mestnega upravnistva. Gotovo se bi po njem dalo marsikaj doseči za slovenske šole v okolici. Dvomim pa, da bi v takem svetovalstvu vladen upliv bil nam toli naklonjen, da bi vsled tega nam kar nemudoma v mestu samem ustanovili jedno slovensko ljudsko šolo. Razmere so zadnja leta na Primorskem take, da je človek lahko vse, celo Kitajec prej, neso Sloven, Slovenec ali pa Hrvat. Ta namestniška vlada bi gotovo nikdar ne podpirala slovenskih zahtev. Zato je zadnji Goriški „Corriere“ pel toli veselo pesen, ker ministerstvo ni v najvišji računarški urad v Beči iz Trsta pokl calo namestnika Depretisa, ki Lahe pri vsakej priliki in nepriliki gladi. Tudi se meni zdi jako sumna ta vladna pravica, ki sedaj Ljubljansko mesto k napravi nemških ljudskih šol sili. Ko bi vlada imela kako zaresno pravico, k temu siliti, storila bi to gotovo v Trstu. V našem mestu je po zadnjem štetju nad 5000 Nemcev. Zakaj ne prisili primorska vlada Tržaški mestni zbor, da bi tem ustanovil nemške šole? Načela, zakonske določbe pač neso različne v Trstu in Ljubljani! Zakaj vlada za to peščico Nemcev z državnimi denarji izdržuje dve dragi deški nemški šoli in jedno dekleško (vse z raznimi vstričnimi oddelki)? Zakaj pa nam Slovencem, ki vender tudi davke plačujemo, z državnimi denarji v mestu ne ustanovi slovenskih ljudskih šol? V Istri — namreč v Pulji je tudi skoro 5000 Nemcev (po uradnem štetju) in vender ista primorska vlada ne sili niti deželni šolski svet isterski, niti mestni zbor Puljski, da bi zanje napravila posebno nemško ljudsko šolo. Vlada sama jo je v Pulji ustanovila ter jo tudi sama z državnimi denarji vzdržuje. Zakaj vlada v Gorici za onih 2500 Nemcev jednako ne postopa, kakor v Ljubljani? Da bi se narodom po dvojni meri merilo, si še misliti ne

LISTEK.

O z i r

na triletno potovanje križem domovine.

(Berilo v slovstveno-zabavnem klubu dne 24. januarja 1885.)

Odkar se zavedam, da sem Slovenec in mi v srci plapolá zubelj ljubezni do predrage domovine slovenske, želel sem, ogledati si to svojo domovino po vsem širnem nje obsežji ter se seznaniti s premilimi rojaki, živečimi po različnih njenih pokrajinah.

Vender, ta moja želja se je izpolnila stoprav zdaj, ko se mi je pot življenja začel nagibati onstran vrhunca zopet navzdol.

Naklonila se mi je bila namreč ugodna prilika, ali da povem brez ovinkov, izbral sem si bil za nekaj časa nalašč baš tak posel, kateri mi je dovoljeval, spajati ob jednom utile cum dulci, to je, izvolil sem si posel, ki me je vodil križem vse slovenske domovine:

Kot jelen čil in brzonog,
Ki rojstni dom mu prosti log
Iz tesnih pašnika ograj
Leti v svobodni širni gaj:
Prirode jaz svoboden sin
Iz mestnih zbežal sem zidin —
S pušave sivoprašnih knjig
Kjer vkleknjen v spóne bornih brig,
Bil koprnél sem mnogo let —
Vesél v brezmejni božji svet.

Pri svojem potovanji sem se ravnal po znamenem Boris Miranovem gaslu:

„Danes tukaj, jutri tam,
Drugi kraji, druga mesta,
Če mi všeč ni tu, drugam
Urno me popelje c-sta.“

V tem zmislu sem potoval tri leta križem slovenske domovine in jo premeril od meje do meje, po dolgem in širokem ter si ogledal premenljivo nje pokrajinsko obličje in proučil raznoličnost naših mest, trgov in vasi ter raznovrstne podobe ljudstva slovenskega . . .

Nepopisno Vam je čustvo, ki mi je prošinjalo srcé, kader sem — po dolgoletnem posedanji mej zaduhlim mestnim zidovjem, po motoviljenji jednoličnih suhoparnih opravil, oproščen težilnih skrbí in kruhoborskih dolžnosti — zbežal v širni božji svet, v naročje blage matere prirode:

Izgírola beda je mestne tesnóbe,
Utíhnel je stránskarstva ljuti prepír,
V srcé se mí blážen usélil je mír
In v morje po svéti razlíte svetlobe
Otóžnih spomínov utónil je mrak:
Zdaj číl, pomlajén in kot sókol legák
Po širnem stvarjénja okrožji vzletévam,
V naróčji prirode veselo prepévam.

Z nížave megléne na jasno planíno,
Z vrhunca prisójnega v sénémati log,
Po vrti cvetoče planjave okrog,
Ob reki šuméči v zavetno dolíno —
Po zemlji brezmejni zdaj vodi me pot,
In kamer zanese me noga, povsód
Življenja razkošna radóst me objéma,
Ob dívnihih prizorih mi duh se zavzéma.

smemo! A ta misel se nam nehotoma vriva mislečim na toli različno — ravno nasprotno postopanje deželne vlade na Primorskem in Kranjskem. Ko bi naši narodni poslanci bili malo pogumnejši, brigali se bi pri bodoči budgetni debati tudi za take malenkosti!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 29. januarja.

Bolj ko se bliža konec šestletne dobe **državnemu zboru**, bolj se ugiblje, kako bode sestavljen novi državni zbor. Govori se, da treh najodličnejših parlamentarcev z desnice ne bo več v novem državnem zboru. Da bode grof Hohenwart poklican v gosposko zbornico, je že skoraj gotovo. Grof Clam-Martinić se je pa že naveličal parlamentarnega dela in pri novih volitvah ne bode več kandidoval. Ko smo prvi pot čuli to vest, zdela se je nam neverjetna. A znamenja kažejo, da ni prazna. Grof Clam se je namreč že začel odtegovati parlamentarnim poslom, izstopil je iz odseka za volilno reformo, odložil najvažnejši referat o državnem proračunu. Vodja poljskega kluba, Groholski, pa bolega in tedaj tudi pri novih volitvah ne bode kandidoval. To, da ti trije moške zginijo s parlamentarnega pozorišča, imelo bode najbrž tudi vpliv na razdelitev strank v novem zboru. Vladni listi že priporočajo za bodoče volitve take moške, ki bodo v narodnih ozirih indiferentni. Posebno se pa poteguje nek konservativni list na Dunaji, ki velja za organ jednega najodličnejših konservativnih članov zbornice poslancev, da bi se osnovala močna konservativna stranka, ki bi pa ne bila federalistična. Le od take stranke si obeta izboljšanje vseh razmer v Avstriji. Ako pa malo prevdarimo, kmalu spoznamo, kaj se hoče s tem doseči. Radi bi napravili močno stranko iz konservativnih Nemcev, fevdalcev in vladnih pristašev, katera naj bi odločevala v zboru. Taka stranka bi se za narodne težnje Slovanov ne brigala ali bi jih pa zavirala. Začelo bi se novo pritiskanje Slovanov, kakeršno je bilo pod liberalno vlado, samo s to razliko, da tedaj so nas ponemčevali v imenu svobode in napredca, sedaj bi nas pa v imenu konservatizma.

Odbor za udeležbo galiških Poljakov pri **Medodovi stavnosti** v Velegradu se je konstituiral. Predsednik temu odboru je škof Moravski, odborniki pa: nadškof Issakoviz, deželni maršal Zyblikiewicz, knez Sapieha, grof Rosicki in Badeni profesor Pilat, Polanovski in Podlevski.

Več odličnih **ogerskih** Srbov agituje, da bi se sklicel tabor, na katerem bi se posvetovalo o organizaciji nezavisne srbske narodne stranke. Ta stranka bi bila proti vsakemu bratstvu z Madžarji ter bi zahtevala obširno avtonomijo za srbske pokrajine na Ogerskem.

Vnanje države.

Ob obletnici prihoda ruskih čet pred 7 leti v Sredec so se tamošnji **Bolgari** spomnili Rusov, svojih osvoboditeljev. Mestni župan Pješov poslal je brzojavne čestitke knezu Dondukovu, grofu Ignatjevu, Kaulbarsu in Sobolevu. Vsi ti štirje ruski generali so se zahvalili za čestitanje, prva dva v ruščini, poslednja, ki sta bila bolgarska ministra, pa v bolgarščini. Brzojavka generala Kaulbarsa se glasi: „Bratska ljubezen, katera je utrjena z bolgarsko in rusko krvjo na bojiščih, nikoli ne ugasne! Zahvaljujem se mestu in meščanom, da so se me spominjali.“

V **Italijanskej** zbornici je minister vnanjih zadev, Mancini, odgovoril na interpelacijo poslanca Canzi-ja o kolonijalni politiki. Minister je rekel, da je treba bilo popustiti prejšnje gospodarske teorije, ki so bile proti kolonijalni politiki, ker so se razmere premenile. Treba je začeti pridobivati kolonije, kajti vsi veliki narodi jih pridobivajo in širijo. Vlada hoče gledati, da bode ta politika pospeševala narodnogospodarsko blagostanje in ne

bode nasprotovala pridobljenim pravicam drugih držav. Nadalje je omenjal, da so odnosi z Anglijo najboljše, ter da je bila potrebna Assabska ekspedicija, ker je Assab ključ za varstvo italijanskih interesov ob Sredozemskem morju.

Pogled na poslednje **francoške** volitve za senat kaže, da je sedaj število republikanskih senatorjev naraslo z 210 na 232, število monarhističnih pa se pomanjšalo z 90 na 68. 72 departementov sedaj zastopajo samo republikanski, 15 samo monarhistični, 3 pa senatorji obeh strank.

Kako da **nemški** kancelar sovraži Poljake, kažejo baš pogajanja z Vatikanom o nastavljeni novezi škofa za Poznansko. Zavrnili je že šest mu predlaganih kandidatov za to škofijo, in to samo zato, ker so bili Poljaki. Nepristranski človek bi sodil, da je pravično, da poljska pokrajina dobi škofa poljske narodnosti, a Bismarcku to ne ugaja, kajti oviralo bi ponemčevanje poljskega življa. — Kakor se nekemu Dunajskemu listu poroča iz Berlinu, mislijo socialisti v kratkem staviti v državnem zboru svoje predloge o izboljšanju stanja delavcev. Poleg nekaterih prav pametnih določeb hočejo za delavce zahtevati posebno ministerstvo in poseben parlament, katerega bi naj volile delavske zbornice. To zahtevanje nemških delavcev zdi se pa nam vender malo prenapeto.

Ko pridejo odposlana podkrepljena na **francoško-italijsko** bojišče, imeli bodo Francozi tam 50 000 vojakov, ter bodo takoj začeli daljno vojevanje.

Egiptovsko vprašanje se je približalo za jeden korak dalje svoji rešitvi. Francija se je baje izrekla, da je možno vsprejeti angleške nove predloge. Podobnih misli so tudi druge vlasti. Tako bi bile največje težave premagane, manjša nasprotja se pa bodo že poravnala. Ali se skliče za končno rešitev tega vprašanja konferenca ali ne, še ni odločeno.

Dopisi.

Iz Trsta 27. januarja. [Izv. dop.] Slovenski časniki prinašajo vsako leto iz Kopra dopise o izgrelih lahonov proti slovenskim dijakom tamošnje učiteljske pripravnice. Večkrat pobarvala je že kri ubogih pripravnikov Koperski tlak, in kri ta zahteva zadoščenje. Nesrečna bila je misel, da se je učiteljska pripravnica v Kopru ustanovila, v gnezdu irredente. Deželni šolski svet in nadzorniki prezirali so glavni pogoj, namreč, da ni mogoče, da napreduje pripravnica v takem lahonskem gnezdu, kjer je dijak vedno razburjen in zasramovan, da se z učenjem niti resno baviti ne more. Kako more v Kopru slovenski dijak napredovati, ako mora po ulici srečavati zagrizeno Kopersko druhal, katera nagrbanci čelo, kadar sreča kacega slovenskega dijaka, ter ga grdi z besedo ali celo dejanski. Tudi iz družih ozirov ni učiteljska pripravnica na svojem mestu: v Kopru je velika draginja in ubogi stariši težko zmagujejo denar za svoje sinove, poleg tega pa morajo še v skrbi biti, da morda kak Koperski doktor ne pobije v kaki priliki njihovega sina. Učenje utrjuje možjane, treba je dijakom razvedrenja, na ta ali oni pošten način. Kje pa se more dijak v Kopru razvedrovati? Iz stanovanja hodi v šolo, iz šole domov, to je vse. Ko bi se hotel sprehajati, nema pričakovati družega užitka, nego titulacije ščavo maledetto in več taceh ljubeznjivih primkov. Če pa gre na samoto ali v kako samotno ulico, bi pa trebalo železnega klobuka, da ga kak pobalin z opeko ali kamenjem ne rani. Naj bi visoki krogi vender spoznali nesrečni korak, da so svetovali ustanoviti pripravnico v Kopru in naj bi ta korak popravili, dokler je čas. V Trstu bi bila pripravnica veliko bolj na mestu, tu se ni bati šču-

vanja in napadov, stanovanj je obilo in hrana ni draga, družih sredstev tudi ne manjka in pridni dijaki bi si še z instrukcijami lahko zaslužili v prostih urah kosček kruha, katerega jim stariši jako težko dajo. Radi tega opozarjamo naše državne poslance, da bi stvar v roke vzeli in prenesli pripravnico iz Kopra v Trst ali v kak drugi kraj Primorske, kjer bodo imeli mir pred lahoni in ne bode nevarnosti, da jih kak fakin ali celo kak zagrizeni dr. Gambini ne pobije. Gospodu vitezu Klodiču pa polagamo gorko na srce to stvar, on lahko to v roko vzame ter poroča navzgor z tehtno motivacijo, da na dalje učiteljska pripravnica v Kopru ni na pravem mestu, ako se hoče vzgajati dobre izobražene učitelje. Upamo, da ne padejo te besede na skalo, da ne usahnejo.

Iz Kamnika 27. januarja. [Izv. dop.]

Predno sem zasadil pero, jel sem šteti gumbe svojega telovnika: bom, ne bom, bom, ne bom, „bom“, zdaj pa me nekako sili vraža ta, nadaljevati in izvršiti male vrstice, da se po dolgem premolku oglasi tudi kdo izpod Kamniških snežnikov. Čakal sem res dolgo spretnerega peresa, — pa oni spretniji gospod dopisnik je menda zaspan ali pa preveč zakopan v svoje „razmotrivanje“. Čakal sem celo predolgo, kajti naši diletantje pripravljajo nam že drugo letošnjo veselico z igro. Ne morem si kaj, da ne bi omenil, dasi že precej „post festum“ — vender še ne prepozno, prve veselice, kojo je priredila Čitalnica Kamniška v dan 11. t. m. Na sporedu bili sta kot prva točka „Na straži“, moški zbor z bariton-solo, potem pa „Deklica“, četvero-spev, v kojih obeh smo obožavali prekrasno petje naših slavčkov „Lirašev“.

Tretja točka bila je veseloigra „Srce je odkrila“. V tej igri občudovali smo nadarjeno igralko gospico F. Medvedovo. Takrat pokazala je, da jej ga ni para daleč na okrog, ki bi umel najivno ulogo „Pavlinice“ bolje predstavljati nego ona. Isto tako bila je zelo pridna in popolna na svojem mestu gospa Petrič-Grčarjeva, koja je pa itak že dovolj znana vsem čitalniškim obiskovalcem. Bodi jej tedaj na tem mestu izražena obila zahvala in nadejamo se, videti jo tudi v prihodnje mej skromno, a krepko vrsto Kamniških diletantov.

V igri „Klobuk“ zavzimala je prvo mesto gospica T. Albrechtova, katero smemo jednako-pravno odlikovati ter prištevati k prej omenjeni dvojici kot jedno najboljših Kamniških igralk. Za uloge bolj mirnega in premišljujočega značaja našla bode naša Čitalnica v omenjeni gospici najboljšo zaslonbo in pomoč, in želeti bi le bilo, da se naša Kamniška gospoda, naši odborniki nekoliko bolj pobrinijo ter si zagotové prijazno sodelovanje omenjenih diletantinj.

Ker sem omenil izvrstnega igranja naših diletantinj, imel bi dosledno naštet tudi glavne moške uloge in pohvaliti vsacega posebe; toda za danes naj jim zadostuje gorka zahvala za požrtvovalnost, ker se itak kmalu vidimo in bi mi nameravane male vrstice preveč narasle.

Omeniti in pohvalno izreči pa mi je imenoma o gosp. Stijasnyji, koji se je i takrat dokaj trudil kakor režiser in spreten aranžer četvorke. — Peta točka bil je „ples“, ki je trajal do ranega jutra in hvalil je vsakdo, da je bila prva veselica letošnja zopet jedna onih spomina vrednih in jedratih, kakoršne že dolgo nismo imeli. Zabava bila

Nad mano kot božje oko se odpira
Prozorno in sinje brezkončno nebo
In tu pod koraki se meni mehko
Zelénja preproga po zemlji prostira;
Po vzdušnih valóvih, čuj, ziblje se spév
Obkriženih pevcev — kot zvezdni odsév
V livádi žaróč se blestijo cvetice,
Ki zemlji čestito pregrinjajo lice.

Zavzeta zdaj duša mi tu se dviguje
V pogledih k mogóčnim teménom gorá
In léhno kot óoln na površji morjá
Nad poljem prostránim spet ondu mi pluje;
Z raváni vzletéva mi v raj visočín,
Nazáj hrepení mi v naročje dolín —
Brezskrbno zibáje se góri in dól,
V radósci vznéšena brez zémeljskih bóli.

Otroku podobén na maternem krili
V naročji prirodném srečen živim,
Udán jej na prséh ljubečih slonim —
Zamaknen gledáje v obraz jej premilí;
Življenja mi zor je od njé zasíjal,
Na smrtém tej nedru bom sladko zaspál:
Ko v mihrtini jemóti okó mi útrne,
Ljubó me naj hladno nje krilo zagrne.

Tako, čestita gospoda, sem pohajkoval križem prekrasne naše domovine, svobodno in brezsmoterno, ne brigaje se, na katerem ognjišču se mi kuha kosilo in pod katero streho se mi bode na večer postiljalo ležišče: kamer me je baš bilo privabilo poludansko zvonjenje, tam sem se usel za mizo ter si naročil jedila in pred katerim pragom se mi je v večernem somraku slučajno ustavila noga, ondu sem odložil za isto noč svojo potno torbo. Če se mi je omilil ta ali oni kraj, ostal sem v njem, dokler me je veselilo; in ko sem se navžil prirode lepote jednega mesta, krenil sem zopet drugam, za novimi pokrajinskimi prizori in užitki!

In kakor sem rekel: potoval sem brez vsakega načrta in vspeveda! Vodnik na vseh mojih potih bil mi je nepreračunljivi slučaj, ki me je bil zavedel čisto v jako zanimljive kraje in dražestne položaje; za kažipota imel sem svoje spremembe željno srce, katero mi je pripomoglo do marsikakega nepričakovanega užitka — verna spremljevalka na vsem mojem potovanju pa mi je bila — lehkonoža

brezbrižnost, v katere težilni družini sem pozabil na vse v prejšnjih letih prebito gorje.

Bilo Vam je to blaženo življenje, polno spremembe in zabave!

In, čestita gospoda! Ko bi Vi vedeli kod in kakó sem jaz potoval, da sem v teku treh let premeril vso širno ozemlje slovensko mej Muro in Adrijo, mej Zilo in Kolpo, čudili bi se mojej gibčnosti in elastičnej okretnosti; in ko bi Vam hotel opisati vse, kar sem na tem svojem potovanju videl, slišal, užil in izkusil, potreboval bi k temu pač desetero zabavnih večerov. Toda, ne bodem Vas nadlegoval s pripovedavanjem posamičnih potnih dogodkov, ko bi Vam v tem kratko odmerjenem časi ne mogel niti označiti vseh najvažnejših postaj svojega potovanja niti naštet imena vseh predragih in čestitih mi prijateljev, katere sem si pridobil na tem triletnem romanju po vseh slovenskih pokrajinah . . .

(Dalje prib.)

jo tako domača in složna, da je ni rušil niti najmanjši ne-ostatek.

Povedal bi pa še nekaj rad, osobito, kar se tiče notranjega uradovanja čitalniškega — veliko je „malenkosti“ — koje pa so že več nego samo malenkosti in po vrhu še v tolikej obilici, da bi raztegnil ter osvojiti si moral za dopise odmenjeni prostor v „Slov. Narodu“ popolnem; toda, ker upam, da bode letošnji, novoizvoljeni „stari odbor“ skušal vsaj po možnosti odpraviti marsikateri nedostatek v tem društvu, — naj zadostuje za danes samo prijazen opomin, da naj oni gospodje, koji se voljeni odborniki, malo bolj brinijo se za blagostanje in gmotni napredek društveni, kajti ako pojde vedno tako rakovo pot, treba bode resnično zapreti zaprašne čitalniške prostore. Pa upajmo, da bode odslej bolje, ko je prišel mej odbornike nekdanji čitalniški predsednik in nje otvoritelj, velezaslužni g. Debevec, od kojega se nadejamo tudi zdaj, da bode krepko delal za napredek in blagostanje našega narodnega ognjišča, da se splošno oživi njega plamen in narodni ogenj, ter postane zopet to, kar je bil pred desetimi leti. V to pomozi Bog!

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani 28. januarja.

Zborovanje pričelo se je ob 11. uri. Predsedoval je podpredsednik g. J. Seunig. Navzočnih je 32 članov. Podpredsednik g. J. Seunig pozdravi društvenike slovenski in se zahvaljuje deželnemu predsedniku baronu Winklerju in deželnemu glavarju grofu Thurn-u, da sta zbor s svojo navzočnostjo počastila, kakor tudi vladnemu zastopniku c. kr. svetniku pl. Wurzbach-u. Nadalje naznanja zastopnike, ki so si jih izbrale druge kmetijske družbe. Društveni predsednik baron Karol Wurzbach zastopati bi imel najrajst c. kr. kmetijskih družeb, pa ga niti k zborovanju ni bilo. Hrvatsko-slavonsko kmetijsko družbo zastopal je g. Pirc, kmetijsko družbo v Inomostu pa g. blagajnik Andrej Brus.

O delovanju centralnega odbora poroča tajnik g. Pirc. Poročevalec pravi, da ne bode poročila podrobneje omenjal, ker je itak že dlje časa tiskano došlo družbenikom. Pristavil bi poročilo samo to, da je bil društvenim vrtnarjem imenovan g. Josip Urbančič in da je centralni odbor sklenil predrugati vrt v veliko drevesnico. Pri velikem zboru pomologov v Gradci bila je kmetijska družba zastopana po odborniku g. dr. Poklukarju in po društvenem ta niku. Ogledala sta si mej drugim osrednjo štacijo grofa Attemsa, kjer se ovočje po ameriškem načinu suši. Poročevalec opozarja društvenike na lepo razstavo tako posušenega ovočja in zelišč, katero je g. grof Attems danes na razgled poslal. Sadjarstvo je za Kranjsko vedno imenitnejše in treba bode gledati na to, da se kmetovalcem daje prilika, razpečati ne le sveže, ampak tudi posušeno ovočje. Sedaj se po Kranjskem ovočje po starem tako suši, da je večinoma sežgano in neokusno. Kmetijska družba bode morala gledati na to, da kmetovalcem pokaže pravi pot, in v tej zadevi jej bode za uzor način, kakor se godi pri g. grofu Attemsu v Gradci. Poročilo o delovanju centralnega odbora se potem brez razgovora odobri. Društveni blagajnik g. Andrej Brus poroča potem o računu za l. 1883. Dohodkov je bilo 6090 gld. 50 kr., stroškov 5403 gld. 6 kr., preostanka 687 gld. 43 kr. Aktivnega društvenega premoženje koncem leta 1883 bilo je 34.652 gld. 11 kr.

Društveni račun in stan premoženja pregledala sta pregledovalca gg. Ferdo Souvan in Dragotin Žagar, ko sta vse popolnem v redu našla. Proračun za l. 1885, o katerem poroča društveni blagajnik g. Brus, kaže dohodkov 5225 gld. 58 kr., stroškov pa 5215 gld. 59 kr. Proračun, kakor račun in stan premoženja se odobri.

Društveni tajnik g. Pirc poroča potem v imenu centralnega odbora o raznih predlogih kmetijskih podružnic.

Podružnica Novomeška stavi I. predlog: „Vinarstva in sadjarska šola za Dolenjsko naj se ustanovi v okolici Novomeški“. Predsednik Novomeške podružnice g. Ogulin utemeljuje ta predlog pismeno. On trdi, da namen kmetijske šole na Dolenjskem ne bode samo ta, poučevati praktično in teoretično, ampak kakor na Slapu, da se zasajajo in širijo dobre trte, zlahtno ovočje in tako povzdigne sadjarstvo in vinstvo.

Gospod Ogulin naposled priporoča, naj bi se vsprejel predlog Novomeške podružnice, naj bi občni zbor ta predlog podpiral ter izročil ga deželnemu odboru.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Naša presvitla cesarica) dospela je po šestdnevnej odsotnosti 27. t. m. ob 9. uri 15 m. dopoldne s posebnim dvornim vlakom po južnej železnici zopet na Dunaj. Malo minut pred prihodom dvornega vlaka pripeljal se je cesar s svojim krilnim pobočnikom majorjem baronom Weigelspergom na kolodvor, da pozdravi in vsprejme Svojo Najvišjo gospo soprogo. Cesar šel je dospevšemu vlaku naproti, vstopi, ko vlak obstoji, v dvorni salonski voz ter kmalu pride s presvitlo cesarico z voza. Cesar in cesarica peljala sta se potem v cesarski dvorec.

— (Prisega.) Tajni svetnik grof Hohenzwart prisegel je 26. t. m. kot novoimenovani predsednik najvišjemu računišču v prisotnosti presvitlega cesarja, višega kamornika grofa Trautmansdorff-Weinsberg-a in ministerskega predsednika grofa Taaffe-ja. Prisego čital je ministerjalni svetnik vitez Klaps.

— (Gosp. Josip Šuman), novoimenovani ravnatelj gimnazije Ljubljanske, bil je v 26. dan t. m. od presvitlega cesarja v avdijenci vsprejet.

— (Gospod J. Stuhec,) deželne sodnije svetnik v Celji, ki je že od novembra l. l. bolan, je sedaj nekoliko okreval. A kakor se čuje, predložil je že prošnjo za svoje umirovljenje. V njem izgubi okrožno sodišče Celjsko izvrstno moč, kajti gospod Stuhec odlikoval se je vsekdar po svoji izrednej delavnosti in nepristranosti, vrhu tega bil vedno odločen rodoljub, ki ni nikdar gledal na to, kaka sapa veje od zgoraj. Taki možje so redko sejani, osobito pa pri okrožnem sodišči v Celji.

— (Vnovič predložena pravila „Zveze slovenskih posojilnic“) je ministerstvo notranjih zadev potrdilo.

— (Diplome priznanja) dobe po sklepu občnega zbora c. kr. kmetijske družbe kranjske sledeči gospodje: Ivan Lapajne, vodja meščanske šole na Krškem, in Anton Ogulin v Rudolfovem, oba za odlično prizadevanje za regionalno razstavo v Krškem; dr. Jurij Sterbenc, župnik v Hrenovicah, Peter Kraigher, posestnik v Orehku, oba za pospeševanje sadjarstva; Alojzij Lavrenčič, posestnik v Postojini za pospeševanje živinoreje in za vzgledno gnojišče; Ignacij Stefin, posestnik v Zalogu za pospeševanje konjereje; Alojzij Dekleva, posestnik v Postojini; Janez Sajovic, župnik v Slavini; Janez Dekleva, posestnik v Petelinah in Janez Sajovic, posestnik v Starivasi vsi štirje za pospeševanje čebelarstva; Skender Ličan, posestnik in trgovec v Ilirski Bistrici za pospeševanje sadjarstva in vinarstva in napredek v kmetijstvu, posebno v živinoreji; Janez Urbančič, posestnik v Trnovem za umno sadjarstvo in vinarstvo; gosp. Knapp, vodja c. kr. spodnje gimnazije v Kočevji, in Jožef Rancinger, posestnik glažute v Kočevji, za pridno sadjarstvo in Matej Germ, učitelj v Adlešicah za pospeševanje in pouk sadjarstva.

— (Nogo zlomila) si je včeraj na sv. Jakoba trgu 79 letna Helena Boreš. Prenesli so jo v bolnico. Mestni magistrat bi moral pač strogo gledati na to, da hišni posestniki pred svojimi hišami led potrebiijo ter pridno dan na dan posipljejo, sicer bode še več nesreč.

— (Tatvine.) Včeraj v noči ukrala je služkinja Liza Pušar vpokojenemu glavnemu davkarju g. Lenaršič-u v njegovem stanovanju v Vodmatu iz pisalne mize do 200 gld. denarja v petakih in desetakih ter potem ubežala. — 62 letna Marija Pike iz Brezovice je pokrala sostanovalkam na Poljanski cesti mnogo jedilnega in kuhinjskega orodja. Policija jo je izročila sodniji.

— (Vabilo k venčku), katerega napravi Čitalnica Postojinska v zgornjih prostorih Doxatove gostilne v nedeljo dne 1. februarja 1885. Začetek ob 8. uri zvečer. Pri plesu svira oddelek gledališnega orkestra iz Ljubljane. Vstopnina za ude 50 kr., z rodbino 70 kr., za neude 80 kr., z rodbino 1 gld. K temu venčku najljubnejše vabi odbor.

— (Celjski veterani) prirede na korist svoje bolnišne blagajnice v 2. dan februarja v gostilni „pri Slonu“ velik ples.

— (Vabilo k besedi), katero priredi Ptuj-ska Čitalnica v svojih prostorih v „Narodnem domu“ v ponedeljek dne 2. februarja t. l. v spomin Va-

lentinu Vodniku. Vspored: 1. A. Foerster: „Sokol-ska“ — moški zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Dr. B. Ipavc: „Mi vstajamo!“ — moški zbor. 4. S. Gregorčič: „Domovini“ — deklamacija. 5. a) J. Leban: „Kislica sladka“ — mešani zbor. b) Dr. B. Ipavc: „Kukovica“ — ženski zbor. c) Narodna: „Perice“ — četverspev za sopran, alt, tenor in bas. 6. I. pl. Zajc: a) „Domovini“, b) „Lastavicam“ — pesmi za moški glas s spremljevanjem na glasovirji. 7. D. Jenko: „Na Vidovu danu“ — moški zbor. 8. F. S. Vilhar: „Luna sije“ — mešani zbor s samospevom za sopran. 9. F. Mayer: „Tičica gozdna“ — četverspev. 10. Kocijančič: „Venec narodnih pesnij“ — moški zbor. 11. Fr. Bazin-Bendl: „Križaci na morji“ — veliki koralni spev za mešani zbor. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K tej besedi uljudno vabi odbor.

— (Pevsko društvo „Zora“ na Vrdeli) vabi k sijajnemu koncertu, katerega priredi o priliki slavnostnega svojega otvorjenja v soboto dne 31. januarja t. l. v dvorani vrta Rossetti s sledečim sporedom: 1. Davorin Jenko: „Naprej“, svira godba. 2. Pozdrav predsednika. 3. I. pl. Zajc: „V boj“, moški zbor. 4. Slavnostni govor, govori g. Josip Negode, podpredsednik. 5. I. pl. Zajc: „Hrvat-icam“, moški zbor z bas-samospevom. 5. I. Titl: „Slovanska sinfonija“, svira godba. 7. Simon Gregorčič: „V pepelnici noči“, deklamuje gospica G. 8. J. Carli: „Slavjanka“, mešan zbor. 9. Gjuro Eisenhut: „Sokolada“, svira godba. 10. Davorin Jenko: „O Vidovem“, moški zbor. 11. Gjuro Eisenhut: „Ustaj rode“, moški zbor. 12. V. Sarti: „Originalna sinfonija“, svira godba. 13. Hrabroslov Volarič: „Slovenca dom“, moški zbor. 14. Ples. Začetek točno ob 9. uri zvečer. Vstopnice za osobo 30 novcev. — Opomba. Pri mešanem zboru nastopi nad 30 deklet, samih okoličank v narodnih nošah. Čisti dohodek je namenjen za napravo društvene zastave. Večji darovi se bodo radi tega s hvaležnostjo vsprejemali. K tem koncertu uljudno vabi odbor.

— (Vabilo) na Vodnikov večer, katerega priredi „Delavsko bralno društvo“ v Idriji dne 2. feb. t. l. v spodnjih prostorih g. F. Remica. Spored: 1. „Naprej“ svira godba. (priredil Ličar.) 2. „Slava Slovincem“, moški zbor. 3. „Slovo domovini“, mešan zbor. 4. „Spominčica“ samospev s spremljevanjem harmonija. 5. „Hrvatska polka“, posvečena hrvatskemu pevskega društva „Kolo“, godba (prired. Ličar.) 6. „Ruža v pustinji“, moški zbor. 7. „Ko sva poslovila se v noči“, mešan zbor. 8. „Pri vodici“, samospev, s spremljevanjem harmonija. 9. „Slavnostni govor“. 10. „Savica“, trospev, (sop. alt tenor.) 11. „Narodna“, mešan zbor. 12. „Triglav“, moški zbor. 13. „Roženkravt, nageljček in rožmarin“, godba, (prired. Ličar.) 14. „Tombola“ s šestimi dobitki, listki po 10 kr. 15. „Ples“. Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr. Začetek ob 8. uri zvečer. Vse prijatelje društva vabi k tej veselici uljudno odbor.

— (Razpisano) je mesto okrajnega rano-celnika v Ratečah pri Zidanem mostu. Letna nagrada 300 gld. Prošnje do 15. februarja t. l. na c. kr. okrajno glavarstvo v Krškem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. januarja. Danes bila je obravnava proti Baldey-u, ki je pri Giro- in Cassenvereinu veliko vsoto izneveril. Zatoženec priznal je svojo krivdo in vse povedal, kako je ravnal. Obsodili so ga na sedem let težke ječe, poostrene s postom vsak mesec in da mora povrniti poneverjenih 128.630 gl. 23 kr.

Berolin 29. januarja. Komisija za parobrodsko subvencijo izbrisala je Trst kot izhodno luko za plovstvo po Sredozemskem morji, ker je vlada izjavila, da se bode o vprašanji: ali Genova, ali pa Trst, pogajalo le s podjetniki.

London 29. januarja. Po Wolseleya najnovejših poročilih sta od Angležev z dne 17. t. m. dva mrtva, 104 ranjeni. Kraljica imenovala je Stewarta generalnim majorjem, pa je po Wolseleyu izrekla zadovoljnost in zahvalo.

Razne vesti.

* (Nemški cesar) poslal je po zadnjih sil-nih potresih poškodovanim španjskim državljanom 20.000 frankov.

* (Poštnege uradnika zaprli.) Vsled prošnje poštnege ravnateljstva prijela in zaprla je policija 25. t. m. e kr. poštnege asistenta Josipa Gross-a, službojočega pri poštnege uradu v Floridsdorfu. 31letnega moža, kateri je zlorabil službeno oblast, ponarejal poštne nakaznice ter tako izneveril ogromne svote, izročili so okrožnej sodnji v Korneuburgu.

* (Samomor na borski.) 27. t. m. ob polu dveh popoldne ustretil se je Robert Deutsch, sin znanega dvornega menjalca, v borsnem poslopju na Dunaji.

* (Morilec policijskega svetnika Rumpfa.) Morilec policijskega svetnika Rumpfa je Julij Lieske, 27 let star, doma iz Zossena, ki je došel iz Švice v Frankobrod. Zločinec izvrši je zlodejstvo vsled naloga anarhistične stranke. Policijski predsednik pl. Hergenbahn dobil je takoj po umoru dr. Rumpfa od krvavcev več pretilnih pisem, zato ne hodi več peš, marveč se vozi vedno v svojem vozu, in njegovo stanovanje pa stražita noč in dan dva redarja. Da bo vlada dela nesrečno mesto Frankobrod v mali obsedni stan, kateri bo zadeval ves okraj Offenbach-Hanau-Frankobrod, je dognana stvar. Ker pa pripada mesto Offenbach k nadvojvodini Hesenske in ker hesenska vlada v napoved obsednega stanu še ni dovolila, zato trajajo radi tega še razni dogovori, sicer bi se bil dotični zakon že objavil.

* (Zopet nekoliko krvavcev zaprli.) Iz Linca se piše 25. t. m.: Minuli teden so tukaj zopet prijeli in zaprli nekoliko krvavcev, mej njimi jednega delavca v delavnici za izdelovanje strojev. Sedaj imajo pri deželnej sodnji vkupe 11 oseb in sicer 10 moških in jedno žensko v preiskavi. Kakor govore, se glavna obravnava proti krvavcem ne bo vršila v Linci, marveč pred izimnim sodiščem na Dunaji ali v Korneuburgu.

* (Resnica ali šala?) Iz Briksena se 24. t. m. poroča: Včeraj našli so na raznih krajih po našem mestu listke s takim-le napisom: „Danes zvečer se bo magistrat z dinamitom razpršil v zrak. Resno toraj svarimo vsakega, da se ne nahaja tačas v obližji zborniškega poslopja.“ Ko sta opoldne župan in občinski oskrbnik ostavila magistratni urad, dobili so tudi pred pisarno slednjega tak svarilen listek. Sumi se, da je ta grožnja le — dovtipna šala. Zločincev še nima, a jih marljivo iščejo.

* (Vojaki — gonjači) Iz Kasela se 21. t. m. poroča: Žalostna nezgoda pripetila se je pri današnjem dvornem lovu, katerega so se udeležili viši civilni in vojaški uradniki, plemstvo itd. Lovci namreč so obstrelili štiri vojake, mej temi jednega podčastnika tako hudo, da so ga morali prenesti v vojaško bolnico. 200 vojakov bilo je o tej priliki za lovske gonjače.

* (Vsaka stvar ima dve strani.) Ivan: „Dober dan, bratec!“ — Fran: „Kako je bratec?“ — Ivan: „Hvala slabo!“ — Fran: „Zakaj pa slabo?“ — Ivan: „Oženil sem se!“ — Fran: „To je dobro!“ — Ivan: „Ne prav dobro!“ — Fran: „Zakaj ne, bratec?“ — Ivan: „Staro sem dobil!“ — Fran: „To je slabo!“ — Ivan: „Ne prav slabo!“ — Fran: „Zakaj pa ne, bratec?“ — Ivan: „Hišo je imela!“ — Fran: „To je dobro!“ — Ivan: „Ne prav dobro!“ — Fran: „Zakaj ne, bratec?“ — Ivan: „Pogorela je!“ — Fran: „Oj, to je slabo!“ — Ivan: „Ne prav slabo!“ — Fran: „Zakaj pa ne, bratec?“ — Ivan: „Sara je tudi zgorela!“

Gg. deležnikom društva „Narodni dom“.

Upravni odbor društva „Narodni dom“ sklenil je v svojej seji dne 23. t. m., da se ima do dne 1. aprila t. l. uplačati tretji obrok na upisane deleže in sicer po 50 gld. na vsak delež.

Ob enem se opozarjajo gospodje deležniki, da od 1. februarja t. l. na dalje izplačuje društveni blagajnik obresti 1884. leta za uplačane deleže Obresti za leto 1882 in 1883, katerih gospodje deležniki doslej še niso zahtevali, zapadle so v smislu §. 4 društvenih pravil na korist društvu.

V Ljubljani, dne 28. januarja 1885.

Za upravni odbor društva „Narodni dom“:

Dr. Alfonz Moschè,
predsednik.

Ivan Hribar,
tajnik.

Tuji:

28. januarja.

Pri **Morn**: Kraus z Dunaja. — Mondečar iz Zagreba. — Dr. Travner iz Logatec
Pri **Waldes**: Blumer z Dunaja. — Stan iz Pariza. — Seidler z Dunaja. — Braun iz Budimpešte. — Breitenfeld, Glück z Dunaja. — pl. Kaltenecker iz Kamnika.

Umrli so v Ljubljani:

27. januarja: Marija Breskvar, železniškega paznika žena, 56 let, Kravja dolina št. 22, za jetiko.

28. januarja: Fran Dobrovolc, delavec, 46 let, Streliške ulice št. 5, za jetiko.

V deželnej bolnici:

26. januarja: Josip Erjavec, delavec, 39 let, za srčno napako.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. jan.	7. zjutraj	742.96 mm.	-13.4° C	brezv.	megla	
	2. pop.	741.78 mm.	-7.2° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.90 mm.	-12.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura — 10.9°, za 96° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 40 kr.
Srebrna renta	83 „ 85 „
Zlata renta	105 „ 95 „
5% marena renta	98 „ 60 „
Akcije narodne banke	865 „ — „
Kreditne akcije	301 „ 10 „
London	123 „ 70 „
Napol	9 „ 77 „
C kr cekini	5 „ 80 „
Nemške marke	60 „ 35 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 126 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1861	100 gld 171 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prasta	105 „ 25 „
Ogrska zlata renta 6%	— „ — „
„ „ 4%	97 „ 80 „
„ „ papirna renta 5%	94 „ 05 „
5% štajerske zemljiše odvez oblig	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 „ 75 „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 65 „
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	112 „ — „
Pr. or. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld 176 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 105 „ — „
Tramway-društ. velj 170 gld a v	213 „ 50 „

Prostovoljna požarna bramba

z Viča in Gline

(64)

pridedi

PLESNO VESELICO

v ponedeljek 2. februarja

v gostilni gosp. Frana Belič-a na Viču.

Ustopnina 50 kr. za gospode.

Začetek ob 7. uri zvečer.

Čisti dohodek namenjen je društvu.

Vse prijatelje najljubneje vabi ter se obilnej. udeležbi priporoča odbor.

100 litrov naravno čistega

brinjevega cveta

je na prodaj pri

Aloiziji Domicelj-i,

v Zagorji pri št. Petru.

(57—2)

Št. 7615 l. 1884.

(37—3)

Razglas.

Za napravo vino- in sadjerejske šole na Dolenjskem išče se primerno posestvo.

Vsled sklepa deželnege zbora kranjskega dné 14. oktobra l. 1884. se bode za napravo vino- in sadjerejske šole na Dolenjskem kupilo, oziroma v najem vzelo primerno posestvo, katero naj ima okoli 8 oralov vinogradov, ali vsaj 5 oralov vinogradov in blizu 3 orale za nasaditev novih vinogradov pripravnega sveta, potem okoli 2 orale sadnih in zelenjadnih vrtov, — 10 do 15 oralov njiv in travnikov, in gozda za domačo potrebo, zraven tega hišo in gospodarska poslopja, kolikor jih je za šolo treba.

Lastniki takih posestev, katera so v ugodnem kraju za vino- in sadjerejo in blizu kakega mesta ali večjega selišča, naj pošljejo svoje na kolek 50 kr. spisane ponudbe, katerim imajo priložiti katastralne mape in posestne pole z natančnim popisom posestva vred, zlasti hišnega poslopja glede stavbine kakovosti, velikosti in števila prostorov za stanovanje in z naznanilom najnižje kupne cene, oziroma najemščine

do 31. marca l. 1885

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnege odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 15. januarja 1885.

Dobro službo!!!

dobé: trgovci, agenti, uradniki, privatni ljudje itd., kateri hočejo prodajati avstro-ogorske državne in premijske srečke na mesečne obroke po členu XXXI. zakona z leta 1883: pri nekoliko pridnem delovanji zaslužijo lahko od 100 do 300 goldinarjev na mesec.

Ponudbe, v katerih mora biti povedano, s čim se dotičnik sedaj peča, na (62—1)

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft

v BUDAPEŠTI.

Odgovarja se samo na nemška pisma.

Izprašani

poštni in brzojavni odpravnik

s prav dobrimi spričali išče mesta. Na zahtevanje je pripravljen kavejjo položiti. — Dopiše se prosí z naslovom: Josip Zakrajšek v Velikih Laščah. (56—3)

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživlja oče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživlja oče in napravi zobe blesteče bele, a 30 k.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštnege povzetju

lekarna „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. 43—2

!Kava po ceni!

V. SAULIG, Trst, Via Carradori št. 3.

Mocca, pristro. arabaska . . . 1 kilo gld. 1.70.
Hendoo, izvrstna . . . 1 „ „ 1.80.
Ceylon Perl, jako fina . . . 1 „ „ 1.70.
Ceylon Plantat., fina . . . 1 „ „ 1.60.
Java zlata, fina . . . 1 „ „ 1.50.
Santos, fina . . . 1 „ „ 1.20.
Rio, fina . . . 1 „ „ 1.15.
Čaj od 2 do 12 gld. kilo v poštnege zavitkih po 4 1/2 kilo voznine in carine prosto. (52—2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, okolu 3. februarja 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(20—8)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenalo Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdeto sapo, napihnjenost, kisle podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezn na vrtnici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmied. V Kranj: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima tehi znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—171)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.